

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

næste års Nordisk Råd, hvor langt man er kommet med dette. Men det er første gang, det er blevet lagt hen, hvor der er mulighed for at nå frem til konkrete resultater.

Så skal jeg til fru Ellen Strange Petersen, der rejste spørgsmålet om den sociale fond, de 15 mill. kr. til licensfritagelser, sige, at der er taget højde for i loven, at man en skønne dag kan overføre det til socialministeriet. Hvordan det skal gøres til sin tid — det er jo ikke aktuelt i den øjeblikkelige økonomiske situation formentlig — ved jeg ikke, men det skal vel gå ind i den almindelige omsorgslov eller bistandslov. Det må vi diskutere langs ad vejen, hvordan man kan gøre det på den rimeligste måde.

Med hensyn til undervisningsministeriet findes der allerede på budgetoverslagene penge til at begynde at overføre undervisningen. Det er ikke meningen, at Danmarks radio skal sidde enerådende og lave undervisning. Det skal i første omgang ske i forbindelse med undervisningsministeriet, således at det bestiller forskellige ting, det vil have. Hvis man senere skulle lave — som det nok vil være rigtigt — et undervisningsråd, eller hvad man skal kalde det, vil jeg gå ud fra, at det rigtige må være, at dette undervisningsråd er frit stillet, at det f. eks. kan bestille programmer i Danmarks radio, hvis man har den nødvendige ekspertise dér, men det forhindrer ikke, at man går ud til andre selvstændige programselskaber og siger — jeg ved ikke, nu skal man jo ikke lave reklame for nogen, så jeg skal ikke nævne nogen af dem — men vi kan sige til X-firma — vi har en opgave her, er I parate til at lave den? Man bestiller den fra undervisningsrådets side og siger: vi vil gerne her producere til undervisningsmateriel. Det er et spørgsmål om hele kassetteproblematikken, men der ligger ikke noget monopol for Danmarks radio i dette. Der ligger bare det, at Danmarks radio også har ret til at være med i dette arbejde, hvis man har den fornødne ekspertise.

Spørgsmålet om Grønland. Nu kender jeg forholdsvis dårligt problemerne på Grønland i den forstand, men jeg ville tro, at det ville åbne op for et kaos og et virvar, hvis alle mulige måtte lave deres egne stationer i et samfund, der alligevel er af så begrænset størrelse og har sådanne særlige problemer.

Jeg tror ikke, at det er i Grønlands interesse, og jeg har heller ikke indtryk af fra de grønlandere, jeg har talt med om disse problemer, at det er noget ønske fra deres side.

Hr. Johan Philipsen kom ind på en række problemer om, hvordan man skulle lave disse kabel-tv i forbindelse med kanal 1 og kanal 2, som vi skulle have. Forslaget dækker jo også det æterbårne og siger udtrykkeligt, at lokal-tv kan laves også æterbårent uden at genere tv-2, den dag det måtte komme. Det kan gøres, og det vil være rimeligt at gøre det f. eks. i tyndt befolkede områder. Men vi kan ikke udelukke, at fællesantenneanlæg og kabel-tv kan komme på andre områder.

Så blev spørgsmålet om Danmarks radios særlige stilling nævnt. Jeg vil gerne understrege, at økonomisk er der ganske bestemte rammer. Men det, som det ikke ville være naturligt at følge, er den almindelige praksis i forhold til statsadministrationen i øvrigt. Hvis man skulle sammenligne Danmarks radio med noget, måtte det vel nærmest være, skal vi sige en nyhedscentral, et dagblad, der skal følge med i tidens forskellige strømninger og skal kunne handle hurtigt og ikke have den sædvanlige bevillingspraksis. Der må være et klart ansvar fra radiatoråd til driftsledelse. Det betyder ikke — det har hr. Bernhard Baunsgaard allerede sagt — at der er frit slag for økonomien, men inden for de rammer, man har fået gennem licensfastsættelsen hos finansudvalget, skal man have større muligheder for at bevæge sig, end man normalt har inden for det offentlige. Vi kan ikke nødvendigvis tage den stramme ordning ind over for radioen, hvis vi virkelig skal have radioen til at fungere som et levende og effektivt apparat.

Så vil jeg gerne sige til spørgsmålet om, hvor undervisningsrådet er blevet af, at det søges tilvejebragt i forbindelse med den landscentral for undervisningsmidler, som undervisningsministeriet arbejder med.

Hr. K. Helveg Petersen var inde på nogle af de samme problemer i forbindelse med Danmarks radios rammer, og jeg tror ikke, jeg behøver at sige mere om det ud over at understrege, at hr. K. Helveg Petersen fra sin tid som kulturminister kender de problemer, der ligger i radiohuset, hvordan man ikke alene kan forsinke udviklingen ved